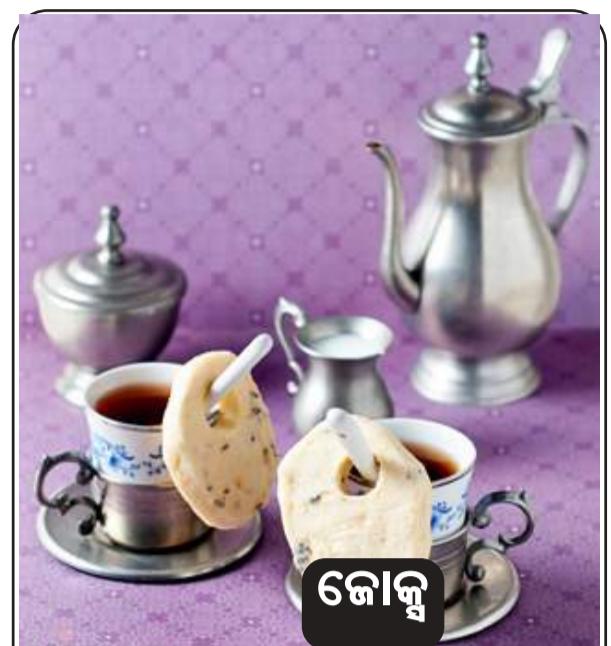

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦୨୩, ଡିସେମ୍ବର ୨୯

ମାତୃମୂଳି ମାତୃଭାଗର ମମତା ଯା' କୁହେ ଜନମି ନାହିଁ, ତାକୁ ଯଦି ଝାମା ଗଣରେ ଗଣିବା ଅଞ୍ଚାମା ରହିବେ କାହିଁ

ଜୋକ୍ର

କ୍ଷୀ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍

ଜୋକ୍ର

ଗାୟ ରୋହିବକୁ କହିଲା: ତତେ ପହଞ୍ଚିବା
ଆସେ ।
ରୋହିତ: ନା ଆସେନି ।
ଗାୟ: ତୋଡ଼ ତ ମୋ କୁକୁର ଭଲ, ସେ
ପହଞ୍ଚି ପାରୁଛି ।
ରୋହିତ: ତତେ ପହଞ୍ଚିବା ଆସୁଛି ?
ଗାୟ: ହଁ
ରୋହିତ: ତାହେଲେ ତୋ କୁକୁର ଆଉ
ତୋ ରିତରେ ଫରକ କରିଲା ।

ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ବେବି

ଏହି ବ୍ୟଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧ ଜାବନରେ ଜଣେ
ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଠିକ୍ ଭାବରେ ଖାଦ୍ୟ
ଖାଇବାକୁ ସମୟ ପାଇନଥିବା ବେଳେ
ଟବର୍ଷରେ ଯିବା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଛାଟି
ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଜିନିଷ ଖାଦ୍ୟ ଯାଇଛି ।
ଟବର୍ଷର ଟିଏ କେବିକା ଖୁବି, ଯିକା
ନାମକ ରୋଗରେ ପାଇଛି । ଏହି
ରୋଗରେ ଜେବିକା ବୋରିକ ଆମାରୁ
ଛାଟି ଅନ୍ୟ ସବୁ କିମ୍ବି ଖାଇବାକୁ ଜଣା
ହୋଇଥାଏ ଯାହା ଜଣେ ସାଧାରଣ
ବ୍ୟଷ୍ଟ କେବେ ଖାଇନଥାଏ । ଯାଇ
ବର୍ଷ ହେବ ଜେବିକାଙ୍କ ଟେକ୍ଷେମ୍‌ଟ୍ ଏହି ଗୋଟିଏ
ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ତାଙ୍କ କିମ୍ବା ଠିକ୍
ଭାବେ କରାଯାଇପାରୁନାହିଁ । ଏଥିରୁ
ଜେବିକା ମା' ବହୁତ କାହିଁ କାହିଁ

ଏହି କାହିଁ କାହିଁ କା

ସଗବେ କୁହକୁ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ , ମୋ' ଓଡ଼ିଶା

The banner features a collage of images from the Mysore Dasara festival. On the left, there's a large, colorful mural depicting Lord Krishna on a chariot. Next to it is a modern building complex. In the center, two women dressed in traditional Indian sarees are performing a traditional dance. To the right, there's a white tiger statue and a view of a city skyline with several prominent skyscrapers under a clear sky.

ଗଣତନ୍ତ୍ର ସୁରମ୍ୟ ସୌଧକୁ ବାଇଶି ପାହାତେ ପିଣ୍ଡଦାନର ତାପ୍ୟ

ସୁଦୃଢ଼ କରିଥାଏ ଗଣମାଧ୍ୟ

ଖୋର୍ଦ୍ଧା (ପିନ୍ଧା): ଗଣତନ୍ତ୍ର ସୁରମ୍ୟ ସୌଧକୁ ସୁଦୃଢ଼ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ କରି ରଖିବାରେ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଛୁମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ବୋଲି “ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଜନସେବା ଗ୍ରଂଥ” ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଆନୁକୂଳ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ ସଭାପତିର କରି ‘ମାର୍ଗଦର୍ଶୀ’ର ସମାଦକ ତଥା ପ୍ରମକାର ଉତ୍ସାହ କହିଥିଲେ । ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଜନସେବା ଗ୍ରଂଥର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ରାମଶଙ୍କର ତାଙ୍କ ସ୍ଵାଗତ ଭାଷଣରେ ଆଲୋଚନାର ବିଶ୍ୱୟ ବସ୍ତୁ ‘ଗଣମାଧ୍ୟମର ପ୍ରକାଶିତ ଜନସମସ୍ୟାର ଜନସାଧାରଣ, ସରକାର, ପ୍ରଶାସନ ତଥା ଜନପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଉପରେ କି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁଛି ଏବଂ ତାହା କେତେଦୂର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାସହ ଜନସମାସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହେଉଛି ବୋଲି ଏକ ମାର୍ମିକ ପ୍ରଶ୍ନ ରଖିଥିଲେ । ଏହି ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ବି.ଟି.ଏ.ର ପ୍ରାକ୍ତନ କମିଶନର ଦେବରାଜ ସେନାପତି ନିଜର ବକ୍ତ୍ଵରେ କହିଥିଲେ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ଖବରର ପ୍ରଭାବ ନିଷ୍ଫଳ ପଡ଼ୁଛି ମାତ୍ର ତାହା ଅନେକାଂଶରେ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ବିଶ୍ୱଷ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ତଥା ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରାକ୍ତନ କୁଳସର୍ବିବ ପ୍ରଫେସର ତକ୍ତର ନାଗାୟଣ ରାତ୍ରି ନିଜ ବକ୍ତ୍ଵରେ କହିଥିଲେ ସାମାଦିକତା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର ଯାହା ସମାଜରେ ସଂଝାର ଆଣିବା ପାଇଁ ସମ୍ପନ୍ନ । ଓକିଲ ସଂଘର ସଭାପତି ବିଜୟ କୁମାର ସାମନ୍ତର୍ଥିହାର ସରକାରଙ୍କର ଅପାରଗତା ଓ ଜନପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଠାଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ସାମାଦିକ ସଂଘର ସଭାପତି ପ୍ରଭାତ ମିଶ୍ର କହିଥିଲେ ନିର୍ବିଶ୍ଵ ସଂସ୍କାର ମାଲିକ ମାନଙ୍କର ସରକାରଙ୍କ ସହ ମଧୁତନ୍ତ୍ରିକା ଯୋଗୁ ଆଜି ଗଣମାଧ୍ୟମ ବିପନ୍ନ । ଏହି ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ ‘ସମାଜ’ ପ୍ରତିନିଧି ରାମନାରାୟଣ ଦାଶ କହିଥିଲେ ଆଜି ଖବରକାଗଜ ବିଜ୍ଞାପନର୍ବରସ୍ତୁ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହାପଦ୍ବେ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରସାରିତ ସକାରାତ୍ମକ ଖବରର ପ୍ରଭାବ ନିଷ୍ଫଳ ରହିଛି । ନାରୁଣୀର ସମ୍ବାଦ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରଦୋଶ ଦାସ କହିଥିଲେ ସକାରାତ୍ମକ ଖବର ପରିବେଶର ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଦିକ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଦରକାର । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ଜବାହାରଲାଲ ସୁରୁଷ୍ଟି, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ସାମନ୍ତରାୟ, ରାଜକିଶୋର ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ବିତ୍ତନାଥିକ ସତ୍ୟବାଦୀ ବଳିଯାର ସିଂହ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଆଜନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସୁଧାର ମାନ୍ୟ, ରାଜଧାନୀ ଆଜନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରାକ୍ତନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବୃଦ୍ଧାବନ ପଞ୍ଚ, ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ମଂଚ ଉପସଭାପତି ବୈକୁଂଠ ମହାପାତ୍ର, ସାମାଦିକ ଦିଲ୍ଲିପ ପଞ୍ଜନାୟକ, ଡିଏସ୍ୱେର ସମ୍ବାଦ ଜୟନ୍ତ ମହାନ୍ତି, ଅଧୁବନ୍ତା ବସନ୍ତ ଦାସ, ଆମର ସତ୍ୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ତକ୍ତର ପ୍ରମୋଦତ୍ୱ ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ଆଲୋଚନାରେ ଭାଗନେଇ ନିଜ ନିଜର ସୁଚିତ୍ତ ମତାମତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସାମାଦିକ ପ୍ରଦୋଶ ଦାସଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷର ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ରାମଶଙ୍କର ଖୋର୍ଦ୍ଧା ପୋର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଖୋରଧାବାସୀଙ୍କୁ ମୌଳିକ ସୁରିଧା ଯୋଗାଇଦେବା ଦାବୀରେ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ଵର ଉତ୍ସାହରେ ପାଇଁ ଦଳମତ ନିର୍ବିଶ୍ୱେଷରେ ଏକିଳାଟ ହେବାପାଇଁ ଆହ୍ଵାନ ଦେବାସହ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ବକେଯା ରାସନ ସାମଗ୍ରୀ ଦେବାକୁ ଦାବି

ଧର୍ମଶାଳା (ପିଏନ): ଧର୍ମଶାଳା କୁଳ୍କ ଏଣ୍ଟଲବା ପଞ୍ଚାୟତ ପାଠପୂର ଗ୍ରାମ ୪ ପରିବାରକୁ ବକେଯା ରାସନ ସାମଗ୍ରୀ ଦେବାକୁ ଦାବି ହୋଇଛି । ରାଜୀବ ଚରଣ ବେହେରା, ଘନଶ୍ୟାମ ବେହେରା, ବାଲୁଙ୍କେଶ୍ୱର ପ୍ରଧାନ ଓ କଣ୍ଠେଇ ବେହେରା ଜାରକାସ୍ଥିତ କୁଳ କାର୍ଯ୍ୟକଳୟରେ ପହଞ୍ଚି ନୃତନ ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ବିତ୍ତିଓ ଓ ଯୋଗାଶ ନିରାକ୍ଷକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ ଯେ, ପାଠପୂର ଗ୍ରାମ ରାଜୀବକୁ ପଡ଼ୁ ୧ କନକ ବେହେରାଙ୍କ ନାମେ ଥିବା ରାସନ କାର୍ଡରେ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ୪ ଜଣଙ୍ଗୁ ରାସନ ସାମଗ୍ରୀ ମିଳୁଥିଲା । ତେବେ ରାଜୀବନେତିକ ଆକ୍ରମଣରୁ ୨୦୧୭ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରୁ ସେମାନଙ୍କ ରାସନ ହୋତାର ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ନେଇ ବାଦବିବାଦ ଓ କୋର୍ଟରେ ମାମଲା ହେବାପରେ ୨୦୧୮ ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଏହି ପରିବାରକୁ ପୁଣି ରାସନ ସାମଗ୍ରୀ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କନକଙ୍କ ପରିବାର ୧୧ ମାସର ରାସନ ପାଇନଥିଲେ । ଏହା ସବେ ୨୦୧୯ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ଉଚ୍ଚ ପରିବାରର ରାସନ ପୁଣି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ୧୫ ମାସ ରାସନ ପାଇବା ପରେ ପୁନର୍ବାର ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବାକୁ ନେଇ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ଓ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଉପରେ

ଶୋର୍ଦ୍ଧା ସହରର ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ନେଇ
କେଉଁଷିଏପର ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଦାବିପଡ଼ୁ

ଖୋର୍ଦ୍ଧା (ପିଏନ): ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ରେନ, ପରିମଳ, ଉଠାଦୋକାନୀଙ୍କୁ ଥଳଥାନ ଏବଂ ଶୌଚାଳୟ ନିର୍ମାଣ ଦାବିରେ “ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ସିଟିଜ଼ିନ୍ ଫୋରମ” ପକ୍ଷରୁ ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ମନୋଜ ପାତାଙ୍କୁ ଦାବିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ୧୯୭୦ ମସିହାରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସହର ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଂଚଳ ପରିଷଦ ଗଠନ ହୋଇଥିଲା । ୨୨ଜାର ମସିହାରେ ଏହା ପୌର ପରିଷଦରେ ପରିଣତ ହେଲା । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସହର ଗ୍ରାମବର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି । ତଥାପି ସହରର ବିକାଶ ସ୍ଥାଣୁ ପାଇଛି । ଦ୍ରେନ, ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ବେଳେ ରାଷ୍ଟ୍ରକତ ଉଠାଦୋକାନୀ(କ୍ୟାବିନ) ଏବଂ ଟ୍ରାଫିକ ସମସ୍ୟା ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଅନେକ ଉନ୍ନୟମନ୍ୟକ ଯୋଜନା ଅଧିପତିରୀଆ ଭାବେ ପଢ଼ି ରହିଥିବା ବେଳେ ମୁକ୍ତା ଯୋଜନାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ହୁର୍ମୁତି, ଏକାଧିକ ରାଷ୍ଟ୍ର, ଦ୍ରେନ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି ନିମ୍ନମାନର କରାଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହେଉଛି । ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସହର ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ରେନ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟାଟ ଦୂରାବସ୍ଥା ଯୋଗୁ ସହରବାସୀ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇପଡ଼ିଲେଣି । ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଦ୍ରେନ ସଥା ହେଉନଥିବାରୁ ସାମାନ୍ୟ ବର୍ଷାରେ ଦ୍ରେନପାଣି ନିଷାସନ ହୋଇନପାରି ରାଷ୍ଟ୍ରର ଭାସୁଥିବା ବେଳେ ସହର ରାଷ୍ଟ୍ରାୟାଟ ଖାଲଖମାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଫଳରେ ସହରବାସୀ ନାହିଁ ନଥିବା ଅସୁରିଧାର ସମ୍ବନ୍ଧାନ ହେଉଛନ୍ତି । ସହର ଦେଇ ଯାଇଥିବା ଖୋର୍ଦ୍ଧା-ବଲାଙ୍ଗିର ୪୭ ନମ୍ବର ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ମୁକୁତ୍ତିପ୍ରସାଦିତାରୁ ଚାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଝର, ରାଷ୍ଟ୍ର ସମ୍ପର୍କ ଖାଲଖମାରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ କତ୍ତ କତ୍ତ ଗାତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଫଳରେ ଦୈନିକ ଛୋଟବେତ ଦୁର୍ଘରଣାମାନ ଘରୁଛି । ତାକୁରେସ ଲେନଠାରୁ ଗୁରୁଜଙ୍ଗକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ର, ଯୋଷ୍ଟ ଅଣିସ ଛକ, ଚର୍ଚିରୁଆ ଛକଠାରୁ ନୂଆ ବସଷ୍ଟାଣ୍କୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ର, ସଦର ଏତିପିଓଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମେତିକାଳ ପଛପଟ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ରାଷ୍ଟ୍ର ଖାଲଖମାରେ ଏହାର ମରାମତି ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇଥିବା ସେବେ ଏହାର ମରାମତି ପ୍ରତିକାଳ ବିଆଯାଉନାହିଁ । ନୂଆବସଷ୍ଟାଣ୍ଟଠାର ଚର୍ଚିରୁଆ ଛକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତ ବର୍ଷ ଆର ଆଣ୍ଟ ବି ପକ୍ଷରୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ମରାମତି କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ବିଭାଗାୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅବହେଲା, ଦାୟିତ୍ୱୀନତାରୁ ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗାତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ୟାଙ୍କ ରଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଦବତ୍ତସାପେକ୍ଷା ସେହିପରି ନୂଆ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଟଠାର ପଲ୍ଲୀ ତୋଟାପଡ଼ାକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟ ସମାନ ଦ୍ରୁବସ୍ଥା ରହିଛି । ସହରର ସବୁଠାରୁ ମୁଣ୍ଡଗ୍ୟଥା ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ଉଠାଦୋକାନୀ (କ୍ୟାବିନ) ସମସ୍ୟା । ପୁଣ୍ୟା ବସଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଠାରୁ ସମବାଯ ଛକ, ପୁଣ୍ୟା ମେତିକାଳ ଗୋଡ, ମାଣ୍ସାତି ପରି ଏବଂ ଏଥିଆର ଛକରେ ପ୍ରାୟ ୪ ୪୦ରୁ ଉର୍କ୍ଷ ଉଠାଦୋକାନୀଙ୍କ କ୍ୟାବିନ ରହିଛି ।

କ । ଲଜ୍ଜି ପାହାତ କହିଲେ ଶୁମଦିର ସିଂହଦ୍ଵାରଙ୍ଗୁ
ମୂଳଶାଳାର ମେଘନାଦ ପାଚେବା । ଠାରୁ ଦୃତୀୟ ବେଢା ଅର୍ଥାତ୍
ଲୂର୍ମବେଡ଼ାଯାଁ ପାହାତ ଶ୍ରେଣୀକୁ ବୁଝୋଏ । ବାଞ୍ଛକିଳି ଏମିତି
ଗଣନାରେ ପୂର୍ବରୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ କୁର୍ମୀ ବେଡ଼ାଯାଁ ମାତ୍ର କୋଡ଼ିଏ
ଗୋଟି ପାହାତ ଅଛି । ବାକି ଦୂଜଟି ପାହାତରୁ ଗୋଟିଏ ପାହାତ
ଆନନ୍ଦ ବଜାଇକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ରୋଷେଇ ଶାଳକୁ । ଏମିତିରେ
ଏମାନେ ବାଇଶି ॥

ମୋକ୍ଷପାଇଁ ସତାନମାନେ ଶ୍ରାବ-ଚର୍ଚ-ପିଣ୍ଡଦାନ ଇତ୍ୟାଦି କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ ।

ଶ୍ରାବ ଦିଆଯାଏ କାହାକୁ ? ସୃତି ସଂହିତାନୁସାରେ ସାଧାରଣତଃ ଶ୍ରାବ ସ୍ଵର୍ଗତ ପିତା-ମାତାଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦିଆଯାଏ । ଏ ଶ୍ରାବ ତିଥୁଅନ୍ୟାୟୀ ଦିନିକିଆ ବା ବର୍ଷକିଆ ହୋଇପାରେ; କିମ୍ବା

ମରା ଓ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସରେ ଏ ପାହାଚଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମହାକଳ୍ୟା ଶ୍ରାବ ଆସିନ କୁଷ୍ପକ୍ଷ/ପିତୃପକ୍ଷରେ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କୌଣସି ତିଥିରେ, ତା' ପୁରୁଷର ତିଥ ନକ୍ଷେତ୍ରକୁ ନବିଚାରି, ଯେ କୌଣସି ଦିନରେ ଦେଇଥାଏ । ମହାକଳ୍ୟା ଶ୍ରାବ ସାତପୁରୁଷରଗ୍ରାନ୍ତ ଦେଇଥାଏ । ତିନି ପିତୃ ପୁରୁଷ : ପିତା, ପିତାମହ ଓ ପ୍ରିତାମହ ଏବଂ ଅନୁରୂପ ତିନି ମାତୃପୁରୁଷ । ମାତୃ ପୁରୁଷରେ ମରଳାକୁଳ ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ ଥବାରୁ ମହାକଳ୍ୟା ଶ୍ରାବର ଅନ୍ୟନାମ ମରଳା ଶ୍ରାବ ଏବଂ ମହାକଳ୍ୟା । ଅମାବାସ୍ୟାର ନାମ ମରଳା ଅମାବାସ୍ୟା । ଏ ଛ' ପୁରୁଷ ବାବେ ଆଉ ଏକ ଲୁପ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ସ୍ଵର୍ଗତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକୁ ଶ୍ରାବ ଦେବାପାଇଁ କେହି ନଥାଏ । ଜ୍ଞାନ କୌଣସି ବଂଶାୟ, ସଂପର୍କିତ ବା ପରିଚିତ ବା ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ଥାଇପାରନ୍ତି । ଏତଦ୍ୱ ଭିନ୍ନ ହୁହା, ବିଷ୍ଣୁ, ରୁଦ୍ର, ପ୍ରଜାପତି, ରଷିଗଣ, ବେଦ ଓ ଛନ୍ଦ ଜତ୍ୟାଦିକୁ ଶ୍ରାବ ଦିଆଯାଏ । ଶ୍ରାବରେ ଜଳ, ତିଳ ଓ ପିଣ୍ଡଦାନ କରାଯାଏ ।

ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ପରାଗତ ଆମା ମୁଣ୍ଡିଲାଇ କରିଥାଆନ୍ତି ।
ମୃତ୍ୟୁ ତିଥୁରେ ପରାଗତ ଆମାମାନେ ପିଣ୍ଡପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା
କରିଥାଆନ୍ତି । ଯଦି ସେବିନ ଉପସୂଳ୍କ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରାଦ୍ଧ
ଦିଆନଗଲା, ସେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇ ଫେରିଯାଆନ୍ତି । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ:
ସେ ପିଣ୍ଡରେ କ'ଣ ବଢ଼ାଯାଏ ? ସାଧାରଣ ପିଣ୍ଡରେ ମହାପ୍ରସାଦ ପାକନ୍ତି
ଅଥବା ଅମାନ୍ତି କିମ୍ବା ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ତା'ର ଯାହା ମୁଖ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ।
ଏସବୁର ଅଭାବରେ, ବ୍ୟତିକ୍ରମରେ ଅଥବା ପୁରୋହିତଙ୍କ ମାତ୍ର ତଣ୍ଟ୍ରିଲ,
ନାରାକେଳ, କଦଳା ବା ଦର୍ଶି ଜତ୍ୟାଦିର ଚକଟା କିମ୍ବା ସେହିକୁମେ
ଦଳା ଅଟା ଦିଆଯାଇପାରେ ।

ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନା : ଶ୍ରୀନାଥ ଦେବବାରେ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥାନ କିଏ ? ଏହା
ନିଷିଦ୍ଧ ସତ୍ୟ ଯେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ମୁହଁୟବଳର
ତା'ର ବାସସ୍ଥାନ ବିଚାରକୁ ନିଆୟାଇପାରେ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଏହା
ନଦୀତଃ, ପୁଷ୍କରିଣୀ ବା ସମୁଦ୍ରକୁଳ ହୋଇପାରେ । ତୃତୀୟତଃ
ଏହା କୌଣସି ଭୁଲସୀ ମୂଳେ ହୋଇପାରେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଜଳକୁ
ତୀର୍ଥ ଜଳ ରୂପେ ଗୃହଣ କରାଯାଇପାରେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଶ୍ରୀନାଥ
ତର୍ପଣ କରିବା ବିଧେୟ । ପିତୃତିଥ୍ ଶ୍ରୀନାଥ ଏସବୁ ସ୍ଥାନରେ
କରାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଅଦିନରେ ତିଥ୍ ଶ୍ରୀନାଥ ଏସବୁ
ସ୍ଥାନରେ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୃହଣୀୟ
ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ଅଛି ଯେଉଁଠି ଯେ କୌଣସି ଶ୍ରୀନାଥ, ଯେ କୌଣସି ଦିନ
ତିଥୁବାର ନଷ୍ଟ ବିନା କରାଯାଇପାରେ । ଯାହା ମଧ୍ୟରେ କାଶୀ ବା
ଶର୍ଵା ବିଶେଷ ପ୍ରାଣୋଦ୍ଧାରି ବିଶେଷ ଶିଖାପାଦରେ ପ୍ରାଣ

ଏସ୍ଲାନ ପାବନ - ପବତ୍ର ପ୍ରତିକ, କାରଣ ଏଇଠି ଅଛି ବ୍ରହ୍ମଲୋକ, ପିତୃଲୋକ, ଧୂଲୋକ ଓ ଅଷ୍ଟ ଦେଖିଶ୍ୱାସ । ଏହା ମହା ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଯାଇ ବଳରାମ ଦାସ ଗୁପ୍ତ ଗାତରେ ଲେଖାଇଛନ୍ତି:

“ବାଇଶି ପାବନ୍ଦେ ବାର, ରହସ୍ୟ ସ୍ଥଳ ନାମତାର ।
ଏହାଯେ ବାଇଶି ପାବନ୍ଦ, ଅଠର କୋଟି ଶିବ ଲୋକ ।
ରହିଅଛନ୍ତି ପୃଷ୍ଠ ଭାଗେ, ତାଙ୍କ କହିବି ତୋର ଆଗେ ॥”

ଏହା ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ନାନ ନିଶ୍ଚଯ କାରଣ ଏହାରି ଉପର ଦେଇ ଜୀଅମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଠିତା
ଓ ବାହୁଡ଼ାଯାତ୍ରାର ପଥର୍ତ୍ତ ବେଳେ ପଦସର୍ଗ ହୁଏ । ଏହି ସମୟରେ ଏହାର ଉପରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସର୍ବ ଦେବାଦେବୀମାନେ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଅଭଲୋକନ କରଛି । ପୁଣ୍ୟ ଏହାର
ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵରେ ବହୁ ଦେବଦେବୀମାନଙ୍କର ବିଜେ ହୋଇଛି । ମନ୍ଦିରର ସିଂହଦାର ଦେଇ
ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ ନାୟ ପାହାର ବାମପଟେ ବିଜେ କରିଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ କାଶାବିଶ୍ଵନାଥ ।
କାହାଣୀ କୁହେ ଏକଦା ଏକ ବୃଦ୍ଧା କୁମ୍ଭାରୁଣୀ କାଶୀ ଯାଇ ଗଜାସ୍ନାନ କରି କାଶୀ
ବିଶ୍ଵନାଥଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଅଭିଳାଷ ପୋଷଣ କରନ୍ତେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ
କହିଲେ ଯେ ସେ ସେହି ବାଜଣି ପାହାର ନାୟ ପାହାରରେ ଆସନ୍ତାକାଳି ଉପବେଶନ
ଥୁବା ସନ୍ଧ୍ୟାବାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରସାଦ ପାଉ । ସେଠି ଥୁବା କାଶୀ ବିଶ୍ଵନାଥ ଚରଣମୃତ ପାଉ ।
ତାର ଗଜାୟବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଗଜାତ ବିଶ୍ଵଳ ଚରଣରୁ ସୃଷ୍ଟି । ସେ ଏଇଠି ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ
ଜଗନ୍ନାଥ କ୍ରାନ୍ତିଶ ସନ୍ଧ୍ୟାସ ବେଶରେ ସେଠି ତା' ପରଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେ ବୃଦ୍ଧ
ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲା ଓ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରସାଦପାଇ ଗଜାସ୍ନାନ ଓ କାଶୀ ବିଶ୍ଵନାଥଙ୍କର ଦର୍ଶନର

ପାଳ ପାଇଲା । ଶାସ୍ତ୍ରମତେ : ସକଳ ତାର୍ଥ ତୋ ଚରଣେ, ବଦ୍ରିକା ଯିବି କି କାରଣେ । ଦିତୀୟ କାରଣଟି ହେଲା ଶ୍ରୀ କାଶାବିଶ୍ଵନାଥ କାଶାର ରାଜା ତ୍ରିବିକ୍ରମଦେବଙ୍କୁ ବର ଦେଇଥିବାରୁ ସେ ନିଜକୁ ବାସୁଦେବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ । ଏଥରେ ସ୍ଵାଧ୍ୟ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କୃଧ ହୋଇ ରାଜା ତ୍ରିବିକ୍ରମର ଶିର ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ପଠାଇ ଛେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ କାଶା ବିଶ୍ଵନାଥ ତାକୁ ଏ ବର ଦେଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଅଭିଷାପ ସ୍ଵରୂପ ମନ୍ଦିରର ଭିତର ପ୍ରାଞ୍ଚଣେ ସ୍ଥାନ ନଦେଇ ବାଇଶି ପାହାରରେ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେବତାଭାବେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି : “ନାଲାଟଳେ ରହିବି ମୁଁ ଦାରୁକୂପ ଧରି/ବାଇଶି ପାହାର ତଳେ ଆସନ ତୁମରି ॥” ସହଜେ ଶ୍ରୀ ଲୋକନାଥ / ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ଵନାଥ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଉତ୍ସାର ରକ୍ଷକ ହେଉ ଏବଂ ବାଇଶି ପାହାରତଳେ ରହୁଭାଗର ରହିଛି ବୋଲି କେଉଁଠି ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ସେଇଠି ରହିଛି । ସେମିତି ରାମ ସାତଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ବାଇଶି ପାହାର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଯେତେ ଦେବତା ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ କିଛିନା କିଛି କାହାଣୀ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ।

ଏ ବାଇଶି ପାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରା ସର୍ବତ୍ର ସମାନ ନୁହେଁ । ଏହାର ମର୍ମରମାଲ ମମ ୧୫ମୀନୀ ଭବନ ଖାଲ୍କାର ପାଦରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ।

ଶ୍ରୀ ଜୀରମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ବାଜଶିପାବଳ୍ଲ କେତେ କେତେ ଭକ୍ତ, ସାଧୁ, ସନ୍ତ ଏବଂ ଦେଖିଲୁ ସମୟରେ ରକ୍ଷିମାନଙ୍କ ପଦସ୍ଵର୍ଗରେ ପବିତ୍ର । ଏଣୁ କାରଣରୁ ମନ୍ଦିର ପ୍ରବେଶ ବେଳେ ଏହାର ସ୍ଵର୍ଗରେ ପାପମାନେ ପୁରୁଷମେ ପାପ ରହିଛି ହୁଅନ୍ତି । ତାପରେ କରନ୍ତି ଶ୍ରୀ ଜିମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ । ଶୁଣାଯାଏ ନିଃସତ୍ତନମାନେ ସନ୍ତାନ କାମନାକର ବାଜଶି ପାହାରରେ ଯାତ୍ରା କରିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସନ୍ତାନ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ପରେ ସେ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ବାଜଶି ପାହାରରେ ତା' ମଙ୍ଗଳମନାସୀ ଗଡ଼ାଇ ଆମିଥାନି । ମୋରୁଙ୍କେ କ୍ଷେତ୍ର ଥାଏବୁରେ ମନ୍ଦିରରେ ଶିବ ମାସୀ ବାନ୍ଧାଇଁ ନିର୍ମିଥାନି ।

ଆଶଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ ସନ୍ତାନଙ୍କ ଶୁଭ ମନୀସା ତାହାର କରଥାଏନ୍ତି ।
ଏକଥା ପୂର୍ବରୁ କହିଛୁ ଯେ ବାଇଶି ପାବଛରେ ବୃଦ୍ଧଲୋକ, ପିତୃଲୋକ, ଧୂବଲୋକ
ଏବଂ ଅଷ୍ଟବେଳିକୁଣ୍ଠ ଅଛି । ଏଠାରେ ପିତୃଲୋକ ଥିବା କାରଣରୁ ଏ ବାଇଶି ପାହାରରେ
ପିଣ୍ଡବାନ, ଅନ୍ତବାନ ଓ ବସ୍ତବାନ ଜତ୍ୟାଦି ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଲେ ସେମାନେ ଏହା
ପାଆନ୍ତି । ଶ୍ରୀଜ ଦେଉଥିବା କର୍ତ୍ତାର ବି ମହାପୂଣ୍ୟ ହୁଏ । ଶ୍ରୀଜା, ସନ୍ନାନ ଓ ଭକ୍ତି କାରଣରୁ
ଶ୍ରୀଜ ଏବଂ ତୃପ୍ତିଦାନ କରୁଥିବାରୁ ତର୍ପଣ କୁହାଯାଏ ।

ହିମୁମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମଗାରେ ଶ୍ରୀଜ ଏକ ବୈଦିକ କର୍ମ । ଏହା ଏକ
ବୈଦିକକର୍ମ ବୋଲି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ ଲେଖିଛନ୍ତି :

“ଆସୁଅଛି ପିତୃପକ୍ଷ କରୁଛି ତର୍ପଣ
ମନ୍ତ୍ରପାଠ ଚଲେଦଲେ କରେ ସମର୍ପଣ
ପିତୃ ପିତାମହଗଣ କୈଦିକ ବିଧାନେ
ଦେବଗଣେ, ରକ୍ଷିଗଣେ ପୂଜେ ଜଳଦାନେ ।”

ଶ୍ରୀମା, ପ୍ରତିକଟିକା ଘଟା ଘତ୍ୟାଦ୍ୟ କଥାଗାନ୍ଧୀ ନାଥାୟାଧିପାତ୍ରୋଟା ହିଂସାକଳେ
ଶ୍ରୀ ବା ପିତୃପକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଘରେ ବା ବାହାରେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଵାନରେ କରଯାଇପାରେ ।
ମହାଲୟା ଶ୍ରୀ ହଁ କେବଳ ଚର୍ପଣ ଶ୍ରୀ । ଏହା କେବଳ ଆଶ୍ରିନ୍ଦ୍ରିୟ ପକ୍ଷ ପ୍ରତିପଦାତାରୁ
ଅମାବାସ୍ୟା ଯାଏ ଚାଲେ । ଏହି ଶ୍ରୀଜମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ପିତୃପିରୁଷଙ୍କୁ ଏ ମୃତ୍ୟୁଲୋକୁ
ଆହ୍ୱାନ କରୁ ଏବଂ ଏହାର ଠିକ୍ ମାସକ ପରେ କାର୍ତ୍ତିକ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିବାଳୀ ପିଞ୍ଜେଇ
ଅମାବାସ୍ୟା ଅବସରେ ଦୀପଜଳାଳ ବିଦାୟ ଦେଇ କହୁ: ବଡ଼ବଡ଼ିଆ ହେ ସ୍ଵର୍ଗ ଯା....

ଏହା ପୁଣି ଏକ ଶ୍ରାବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହାକୁ ଆମେ କହୁ ପଥ୍ୟଶ୍ରାବ୍ଦ ।
ଶ୍ରାବ୍ଦ ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟଟି ସାଧାରଣତଃ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମାହିତ ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କ
ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭାଇ ଅଥବା ଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ବାକୃତି ପ୍ରାୟ ଆଉ କେହି ଦେଇଥାଆଛି । ତେବେ
ତାଙ୍କ ସହଧର୍ମିଣୀ ସହଯୋଗ କରିବା ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ଏମିତିକି ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ପିଣ୍ଡବାନର
ପ୍ରମାଣ ଅଛି ଯଥା - ସ୍ଵାତା । ବାଲଶି ପାହାର ପିଣ୍ଡବାନ ସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟି ଏକ ଟିକ୍ ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ ।
ତେବେ କାହିଁକି ବା କେବଳୁ ଏଠାରେ ପିଣ୍ଡବାନ ହୋଇ ଆସୁଛି ଏହାହିଁ ବିଚାର୍ୟ । କିମ୍ବଦକ୍ଷା
ଅନୁସାରେ ଭାଜା ଦର୍ପନାରାଯଣ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦର୍ଶନ କରିବା ସହିତ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ
ଏକଠି ଶ୍ରାବ୍ଦ ଦେଉଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ତାଙ୍କର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ବେଶରେ ଦେଖାଦେଇ ଆଶାବାଦ ଦେଇଥିଲେ । ସେବେତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ
କରି ଏଠାରେ ଅନ୍ୟମାନେ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଶ୍ରାବ୍ଦ ବାଢ଼ନ୍ତି । ତେବେ ଏହା ସହିତ ମୁଖ୍ୟ
କାରଣଟି ଏହି ଯେ ବାଲଶି ପାହାରହୁ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ଏକ ମୁଖ୍ୟମ୍ୟାନ ଯେଉଁଠି
ଶାର ମାତିରେ ଖେଳାରେ ଯାଇବେ । ଶାର ମାତି ଏହା ଏହି ମନୋମର୍ମ ମନୋମର୍ମ

ଶ୍ରୀ ଦାତା କୋଟିମାନ ପରିଚୟ ପାଇବା ପାଇବା ଏବଂ ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷଦ୍ୱୟୁଷ, ମହାଦ୍ୱୟୁଷ
ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ । ଏଇଠି ବିଦ୍ୟମାନ ପିତୃଲୋକ ସହ ସବୁଲୋକ ବାବା
ଧାମ । ଏଠି ସର୍ବ ଦେବାଦେବୀ ଉପମ୍ରିତ । ଏଇଠି ରହିଛି ପିଣ୍ଡଦାନକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଯ
ମହାପ୍ରାପ୍ତ, ଜଙ୍ଗାଧାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠଜଳ ଶ୍ରୀ କାଶୀ ବିଶ୍ଵନାଥ ଏବଂ ଚରଣମୃତ, ଏଇଠି ହୁଏ
ପଯାଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ମାର୍ଗଶୀର ମାସର ଅମାବାସ୍ୟା ଶ୍ରାନ୍ତ ଯାହା ସବୁ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ।
ପୁରୀ ହିଁ ତାର୍ଥରାଜ । ଏହାର ପୁଷ୍ପରିଣାମ, ସମୁଦ୍ର ଓ ବାରଶି ପାବନ୍ଧ ସମସ୍ତେ ତାର୍ଥ ଷେତ୍ର ।
ଏହି କାରଣରୁ ଶ୍ରୀଜାମୁନୀ ପୁରୀ ଆସି ପ୍ରଥମେ ସମୁଦ୍ର ବା ପୁଷ୍ପରିଣାମରେ ବୁଝି ବା
ମୁନୀପାରି ବାଇଶି ପାହାଚରେ ପକାନ୍ତି ଶ୍ରାନ୍ତ । ତା'ପରେ କରନ୍ତି ଶ୍ରୀ ଜୀଉମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ।
ପିତୃପକ୍ଷରେ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍ଗ ବାଇଶି ପାହାଚରେ ଉପମ୍ରିତ ଥୁବାରୁ ସେହିଦିନଗୁଡ଼ିକରେ
ଏଠି ଶ୍ରାନ୍ତଦେବା ସବୁଠା ଉଭମା । ବିଶେଷକରି ମହାଲୟା ଦିବିବ ସବୁଠା ସର୍ବୋରମା ।

ଶ୍ରୀ ପାତା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଯୁଦ୍ଧଚା ବା ରଜ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନମ ଦାନ ଓ ସମ୍ବାଦ ମହିଳା ବ୍ୟାପାର ଯେ ଯେମନ୍ତ ଦେଇ, ତେମନ୍ତ ପାଇଲା । ଆମେ ମହାଭାରତରୁ ଜାଣିଛେ ଯେ କର୍ଣ୍ଣଥିଲେ ମହାବାନୀ । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଗରିବ ବା ଅଭାବକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦାନ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୂଳୀଏ ଅନ୍ତରୁ କାହାକୁ ଦେଇ ନଥିଲେ । ଏଣୁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗବାସ କଲା । ସେଠି ଆଉ ତାଙ୍କ କୃତ କୃତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମିଳିଲା । ହେଲେ ମୂଳୀଏ ଅନ୍ତରୁ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ୧୪ଦିନ ପାଇଁ ମର୍ଯ୍ୟଳୋକକୁ ଆସି ଅନ୍ତଦାନ କରି ଫେରିଲେ । ଏହାଥଳା ଆଶ୍ଵିନ ପ୍ରତିପଦାତାରୁ ଆଶ୍ଵିନ ଆମାବାସ୍ୟା ଯାଏଁ । କେହିକେହି ଏହାକୁ ସେହି କାରଣରୁ ପିତୃପକ୍ଷ କୁହାନ୍ତି । ଏଥରୁ ଆମେ ନିଷିଦ୍ଧ ଯେ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରତୁ ପିତୃପକ୍ଷ ପାଳିତ ହେଉଅଛି ।

ପତା-ମାତା ପ୍ରତିକଣ ସ୍ଵର୍ଗପାଇଲ ସୁଷ୍ଠା ଓ ସୃଷ୍ଟ କରୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବନା ଆମ
କହନା ଏବଂ ଏ ପୃଥିବୀରେ ଆମ ସ୍ଥିତି ନିହାତି ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ତାଙ୍କ ଜୀବଦଶାରେ ସେ
ଆମ ଜୀଅଥା ଦିଅଁ ଯାହାଙ୍କ ସେବା, ଯନ୍ତ୍ର ଓ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର ଦାନରେ ଆମେ ଏଠି ତିଷ୍ଠିଛେ ।
ମାତାତ ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ, ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ସର୍ବଦ୍ସଂହା ଧରିତ୍ରୀ, କଳ୍ୟାଣମୟୀ, ମମତାମୟୀ,
ଶୁଭ୍ରାୟିନୀ ମା', ସ୍ଵର୍ଗଦପୀ ଗରିଯୟସା; ପିତାତ କରୁଣାର ଅବତାର, ବାକ୍ୟାତୀତ, ଭାଷାତୀତ,
ଆକାଶାତୀତ ମହାନ୍ । ଆମେ ତାଙ୍କ ରଣ ଶୁଦ୍ଧିବାରେ ନିହାତି ଅଧମ ଅକ୍ଷମ ଏବଂ ଅକିଞ୍ଚନ ।
ତଥାପି କିଛି କରିନପାରିଲେ ବି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ, ଅନୁରତ୍ତ, ଶ୍ରୀଦା, ସମ୍ମାନ ଓ ଉତ୍ତି
କ'ଣ ଏତିକି ପାରିବାନାହିଁ? ତାଙ୍କ ଅପେ ତାଙ୍କ ମୋକ୍ଷପାଇଁ କରିପାରିବା ନାହିଁ ଶ୍ରୀଦା-
ତର୍ପଣ? ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବାଢ଼ିପାରିବା ନାହିଁ ମୁଠୀ ପିଣ୍ଡ? ? ବୋଧହୁଏ ଏତିକି କଲେ
ଦେବତାମାନେ ଆମଠି ଖୁସି ହୋଇପାରନ୍ତି । ଏଣୁ ପଥାର୍ଥରେ କୁହାସାଇଛି :

“ଜନନୀ ଜନ୍ମ ଭୂମିଷ୍ଠ, ସ୍ଵର୍ଗଦପୀ ଗରିଯୟୀ...
ପିତା ଧର୍ମ ପିତା ସ୍ଵର୍ଗ ପିତାହି ପରମତପଃ
ପିତର ପ୍ରାତିମାର୍ଷେ ପ୍ରିୟକେ ସର୍ବଦେବତା ॥”

